

Convocarea adunării generale a acționarilor

Drd. Raluca DORNEAN PĂUNESCU *

Universitatea de Vest din Timișoara

Facultatea de Drept

Abstract

The shareholders' meeting represents the body for expressing shareholders' authority on the company. This paper analyses the shareholders' meeting in the Romanian legal system, with regard to the requirements for the call of the meeting as a prerequisite for a valid meeting.

Keywords: *company, shareholder, shareholders' meeting, call of meeting*

Rezumat

Adunarea generală a acționarilor reprezintă organul de decizie al societății. Prezentul studiu analizează procedura de convocare a adunării generale a acționarilor în sistemul legislativ român, cu referire la condițiile convocării legale a adunării generale.

Cuvinte-cheie: *societate, acționari, adunarea generală a acționarilor, convocarea adunării generale*

Adunarea generală reprezintă prin excelență organul de elaborare a voinței colective, adică a voinței totalității asociaților, prin procedeul tehnic al majorității¹. Criteriul de deosebire între adunarea generală ordinară și cea extraordinară este obiectul sau materia supusă deliberării, și nu timpul când adunarea este convocată. Astfel, dacă pe ordinea de zi a adunării, pentru aprobarea bilanțului și descărcarea administratorilor, se află o chestiune privitoare la modificarea statutelor, această adunare va înceta să mai fie ordinară și va deveni extraordinară. Se poate deci defini adunarea ordinară, aceea care are drept obiect

* raluca_laura_paunescu@yahoo.com

¹ J. El Hakim, *Contractualiser la vie sociale*, La Filière Francophone de Droit de l'Université Libanaise, *L'adaptation du droit des sociétés aux nouveaux besoins de l'entreprise*, Colloquetenu à Beyrouthles 4 et 5 décembre 2003, Bruylant, Delta, LGDJ, p. 69.

gestiunea normală a societății și extraordinară, aceea care are ca obiect chestiuni excepționale, neprevăzute, precum și modificarea statutelor².

Adunarea generală a acționarilor este organul de deliberare și decizie al societății pe acțiuni. Cuprinzând pe toți acționarii, adunarea generală exprimă voința socială și decide asupra tuturor problemelor date de lege în competența sa. Adunarea generală se ține la sediul societății și în locul indicat în convocare, afară de cazul când prin actul constitutiv s-a dispus altfel³. Există trei categorii de adunări generale ale acționarilor: ordinare, extraordinare și speciale. Potrivit art. 110 alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adunările generale sunt ordinare și extraordinare, iar art. 116 recunoaște în mod expres adunările generale speciale. Legea nr. 31/1990 stabilește atribuțiile fiecăruia dintre adunările generale, precum și condițiile de cvorum și majoritate pentru luarea deciziilor.

Consiliul de administrație, respectiv directoratul, convocă de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispozițiile ce intră în atribuțiile adunării. Evident că administratorii nu vor demara procedurile de convocare, chiar și în situația în care acționarii reprezentând mai mult de 5% din capitalul social al societății solicită desfășurarea unei adunări generale, dacă problemele pe care le consideră de discutat în cadrul adunării nu sunt de competența adunării generale.

Este de observat faptul că art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicată, instituie o limită de la care administratorii sunt obligați să convoace adunarea generală⁴. Altfel spus, în actul constitutiv al societății nu se poate stabili o clauză prin care administratorii să aibă obligația convocării adunării generale numai dacă aceasta este solicitată de acționarii reprezentând mai mult de 5% din capitalul social.

Alin. (2) al aceluiași articol reiterează regula conform căreia adunarea generală va fi convocată în termen de cel mult 30 de zile și se va întruni în termen de cel mult 60 de zile de la data primirii cererii⁵.

² I.L. Georgescu, *Drept comercial român*, vol. II, Ed. All Beck, București, 2002, p. 309, *apud* Thaller-Parcerou; Bosvieux, *Commentaire de la loi du 23 novembre 1913*; Houpin, *Journal des sociétés*, 1913; Boucart, *Les modifications aux status et la loi du 22 novembre 1913*, *Annales de droit commercial*, 1914.

³ St.D. Cărpenaru, *Drept comercial român*, ed. a V-a, Ed. All Beck, București, 2004, p. 316.

⁴ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *Drept comercial*, ed. a II-a revăzută și adăugită, Ed. Oscar Print, București, 2001, p. 230.

⁵ Art. 119 a fost modificat prin pct. 71 al art. I din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Nerespectarea acestui termen dă posibilitatea acționarilor solicitanți să se adreseze tribunalului din raza teritorială a sediului social al societății cu o acțiune specifică, ce are ca obiect ca însăși instanța, în măsura în care o admite, să ordone convocarea adunării generale. Întrucât în speță, reclamantul este deținător al unui număr de acțiuni reprezentând 51, 31% din capitalul social (mai mult de 5%, minimul prevăzut de lege în astfel de situații), instanța a dispus convocarea adunării generale, desemnând persoana care să o prezideze⁶.

O asemenea acțiune poate interveni și atunci când administratorii, deși acționarii au solicitat, consideră că nu adunarea generală este competentă pentru a se pronunța cu privire la acele aspecte ce s-ar impune pe ordinea de zi⁷.

Instanța sesizată se va substitui administratorilor cu privire la obligația de convocare, fără ca hotărârea pe care o dă să aibă chiar calitate de convocare pe cale judiciară a adunării generale⁸.

Termenul de întrunire nu poate fi mai mic de 30 de zile de la publicare convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a [art. 117 alin. (2)].

Dacă în cazul adunărilor generale ordinare există obligativitatea desfășurării adunării cel puțin o dată pe an sau ori de câte ori este nevoie, în cazul adunării generale extraordinare legea nu mai impune obligativitatea unei periodicități cu privire la desfășurarea acesteia, ci ea va fi convocată ori de câte ori este necesar⁹.

Convocarea unei adunări generale nu poate fi determinată exclusiv de solicitarea acționarilor. Astfel, având în vedere faptul că art. 111 alin. (1) stabilește că adunarea generală ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult 5 luni de la încheierea exercițiului financiar pe anul precedent, rezultă că și administratorii, se pot autosesiza în vederea convocării adunării generale, cu atât mai mult cu cât legea chiar impune termene limită înăuntrul cărora adunarea generală ordinară anulă trebuie desfășurată.

De asemenea, în vechea reglementare se preciza că dacă administratorii constatau că, în urma unor pierderi, activul net, determinat ca diferența între totalul activelor și datoriile societății, reprezintă mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social, vor convoca adunarea generală extraordinară, pentru a

⁶ C. Ap. București, S. com., dec. nr. 2456 – F. Ciutacu, *Drept comercial. Culegere de spețe. Legislație comercială. Modele de contracte. Modele de acțiuni*, Ed. Themis Cart, București, 2003, p. 150.

⁷ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, p. 231.

⁸ R. Petrescu, *Drept comercial român*, Ed. Oscar Print, București, 1998, p. 144.

⁹ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, p. 230.

hotărî reîntregirea capitalului, reducerea lui la valoarea rămasă sau dizolvarea societății¹⁰.

Înainte de modificarea Legii nr. 31/1990 prin Legea nr. 441/2006, adunarea generală putea fi convocată și de către cenzori, în măsura în care administratorii societății nu-și îndeplineau această obligație legală. Rezulta practic faptul că legea reținea în sarcina cenzorilor o obligație legală de convocare a adunării generale, cu caracter subsidiar¹¹.

În dreptul francez, după anul 1989, adunarea generală poate fi convocată și de către acționarii majoritari. De asemenea, se poate face apel la intervenția justiției pentru convocare și dacă solicitantul prezintă un interes urgent, în cazul unui creditor al societății¹².

Legea stabilește trei modalități concrete de efectuare a convocării datorită dezideratului informării tuturor acționarilor cu privire la momentul și locul desfășurării adunării generale¹³:

– convocarea prin Monitorul Oficial, Partea a IV-a, și convocarea prin presă (într-un ziar de largă răspândire din localitatea în care își are sediul societatea, sau într-o localitate apropiată); convocarea se consideră legal îndeplinită numai în situația în care publicitatea se asigură în mod cumulativ, atât prin intermediul Monitorului Oficial, cât și prin intermediul unui ziar de răspândire locală, iar publicitatea astfel realizată trebuie să precedă întrunirea adunării generale cu cel puțin 30 zile [art. 117 alin. (2)]. Într-o speță, s-a considerat nelegală convocarea adunării generale care a fost publicată doar într-un ziar local, textul de lege prevăzând expres obligativitatea publicării atât în presă, cât și în Monitorul Oficial, folosind conjuncția „și”. Se reține că nu se are în vedere alternativitatea publicării în Monitorul Oficial sau într-un ziar, ci imperativitatea publicării în ambele. Astfel, neîndeplinirea acestei obligații duce la nelegalitatea convocării adunării generale, care nu poate fi complinită decât prin repetarea ținerii adunării generale în condițiile prevăzute de lege¹⁴.

¹⁰ Art. 158 a fost *abrogat* prin pct. 111 al art. I din Legea nr. 441/2006 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

¹¹ Alin. (4) al art. 163 a fost *abrogat* prin pct. 119 al art. I din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

¹² S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2001, p. 232, după J. Seywacz, *Covocation et tenued'uneassemblée generale sur demande des actionnairerepresentant 10% du capital social*, Bulletinmensuel d'information des societes, 1983, p. 973.

¹³ S. Angheni, M. Volonciu, C. Stoica, *Drept comercial pentru învățământul economic*, ed. a III-a, revăzută, Ed. Universitară, București, 2006, p. 192.

¹⁴ CSJ, S. com., dec. nr. 55 din 2 februarie 1995, în RDC nr. 6/1995, p. 151; CSJ, S. com., dec. nr. 26 din 13 ianuarie 1998, în Dreptul nr. 9/1998, p. 142.

– convocare prin scrisoare expediată acționarului; publicitatea prin scrisoare recomandată, sau prin scrisoare transmisă pe cale electronică intervine numai în cazul în care toți acționarii societății dețin acțiuni nominative;

– convocarea prin afișaj la sediul societății; poate interveni, indiferent de categoria acțiunilor în care este împărțit capitalul social și se impune completarea unui convocator semnat de toți acționarii, cu minimum 15 zile înainte de data desfășurării adunării generale.

Convocarea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în unul dintre ziarurile de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate [art. 117 alin. (3)]¹⁵.

Dacă toate acțiunile societății sunt nominative, convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare transmisă pe cale electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, expediată cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar [art. 117 alin. (4)].

Rațiunea unei asemenea reglementări pornește de la necesitatea creării unui cadru juridic strict pentru realizarea convocării, astfel asigurându-se încunoaștințarea tuturor acționarilor.

Modurile de convocare prevăzute mai sus nu pot fi folosite dacă sunt interzise prin actul constitutiv al societății sau prin dispoziții legale [art. 117 alin. (5)].

Este de observat că numai publicitatea prin intermediul Monitorului Oficial și al unui ziar de circulație locală are caracter general, deoarece legea stabilește că o convocare prin scrisoare recomandată sau prin intermediul afișajului este posibilă numai în măsura în care actul constitutiv sau o lege specială nu stabilește altfel¹⁶.

Convocarea este supusă unei proceduri speciale de publicitate. În conținutul oricărei convocări se impune a fi cuprinse:

- a) data și locul desfășurării adunării generale,
- b) specificarea ordinii de zi¹⁷.

¹⁵ Alin. (3) al art. 117 a fost modificat de pct. 12 al art. I din O.U.G. nr. 82/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007.

¹⁶ Trib. București, S. com., dec. nr. 524 din 21 septembrie 1994, în *Culegere de practică judiciară comercială 1990-1998*, p. 688 și 689.

¹⁷ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2001, p. 232.

Astfel, convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbatărilor adunării.

În ordinea de zi vor fi cuprinse toate aspectele ce urmează a fi supuse discuției în cadrul adunării generale. De altfel, indiferent de forma de societate, orice convocare trebuie să cuprindă aceste elemente, considerându-se astfel că dispozițiile legale în domeniu creează regimul general¹⁸.

În cazul în care pe ordinea de zi figurează numirea administratorilor sau a membrilor consiliului de supraveghere, în convocare se va menționa că lista cuprinzând informații cu privire la numele, localitatea de domiciliu și calificarea profesională ale persoanelor propuse pentru funcția de administrator se află la dispoziția acționarilor, putând fi consultată și completată de aceștia [art. 117 alin. (6)].

Când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor [art. 117 alin. (7)].

Potrivit art. 117¹ introdus prin Legea nr. 441/2006, au dreptul de a cere introducerea unor noi puncte pe ordinea de zi unul sau mai mulți acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social, existând deci posibilitatea completării ordinii de zi ulterior transmiterii convocării. Această soluție de excepție funcționează numai în cazul societăților închise. Propunerile de completare a ordinii de zi se adresează de către acționari administratorilor, completarea ordinii de zi fiind supusă aprobării adunării generale¹⁹. Cererile se înaintează consiliului de administrație, respectiv directoratului, în cel mult 15 zile de la publicarea convocării, în vederea publicării și aducerii acestora la cunoștința celorlalți acționari. Ordinea de zi completată cu punctele propuse de acționari, ulterior convocării, trebuie publicată cu îndeplinirea cerințelor prevăzute de lege și/sau de actul constitutiv pentru convocarea adunării generale, cu cel puțin 10 zile înaintea adunării generale, la data menționată în convocatorul inițial²⁰. Nu se admite completarea ordinii de zi în cazul în care aceasta privește modificarea actului constitutiv al societății.

Există reglementări în cuprinsul altor legislații, în cadrul cărora procedura de convocare este chiar mai amplă, fiind impuse chiar anumite proceduri preliminare convocării.

¹⁸ O. Căpățînă, *Societăți comerciale*, Ed. Lumina Lex, București, 1996, p. 314.

¹⁹ S. Angheni, M. Volonciu, C. Stoica, *Drept comercial pentru învățământul economic*, ed. a III-a, revăzută, Ed. Universitară, București, 2006, p. 192.

²⁰ Alin. (2) și (3) ale art. 117¹ ce a fost introdus prin Legea nr. 441/2006.

Astfel, de exemplu, în anumite situații poate fi necesară o anumită avizare a acționarilor cu privire la faptul că urmează să se desfășoare o adunare generală, avizare care precede convocarea propriu-zisă²¹.

Elementul esențial în cuprinsul convocării îl reprezintă ordinea de zi. Ca atare, legea franceză consideră că nulitatea cu privire la o adunare generală este obligatoriu de invocat numai în măsura în care s-au încălcat dispozițiile referitoare la inserarea ordinii de zi în cuprinsul convocării. Cu privire la alte aspecte, se consideră că tribunalul este liber să aprecieze cu privire la pronunțarea sau nepronunțarea unei nulități a adunării generale pentru neregularitatea convocării. Astfel, s-a considerat că nu se impune anularea hotărârii adunării generale, chiar dacă la adunare nu au participat toți acționarii, deoarece aceștia nu au fost convocați, cu motivația că indiferent de situație, votul acestora nu ar fi avut relevanță la adoptarea hotărârii. Dar, prin neconvocarea acestor acționari li se încalcă un drept esențial: dreptul de a participa direct la viața societății comerciale prin participarea la ședințele adunării generale. Și în doctrina franceză, această teorie care s-a regăsit în practică cu privire la „eficacitatea votului” a fost criticată²².

Alin. (2) al art. 117¹ prevede că cererile se înaintează consiliului de administrație, respectiv directoratului, în cel mult 15 zile de la publicarea convocării, în vederea publicării și aducerii acestora la cunoștință celorlalți acționari. În cazul în care pe ordinea de zi figurează numirea administratorilor, respectiv a membrilor consiliului de supraveghere, și acționarii doresc să formuleze propuneri de candidaturi, în cerere vor fi incluse informații cu privire la numele, localitatea de domiciliu și calificarea profesională ale persoanelor propuse pentru funcțiile respective.

Ordinea de zi completată cu punctele propuse de acționari, ulterior convocării, trebuie publicată cu îndeplinirea cerințelor prevăzute de lege și/sau de actul constitutiv pentru convocarea adunării generale, cu cel puțin 10 zile înaintea adunării generale, la data menționată în convocatorul inițial [art. 117¹ alin. (3)]²³.

În situația în care, în urma convocării făcute în condițiile impuse de lege, adunarea generală nu se poate întruni în mod valabil, datorită neîndeplinirii

²¹ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2001, p. 232.

²² S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2001, p. 233, după P. Le Cannu, *Bulletin mensuel d'information des sociétés*, 1988, p. 771.

²³ Art. 117¹ a fost modificat prin pct. 65 al art. I din Legea nr. 441/2006 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

condițiilor de prezență a acționarilor, se va recurge la o a doua convocare²⁴. Este posibil, și chiar indicat de către legiuitor ca în înștiințarea pentru prima adunare generală să se fixeze ziua și ora pentru cea de-a doua adunare, când cea dintâi nu s-ar putea ține²⁵. A doua adunare generală nu se poate întruni în chiar ziua fixată pentru prima adunare. Dacă ziua pentru a doua adunare generală nu este menționată în înștiințarea publicată pentru prima adunare, termenul prevăzut la art. 117, de 30 de zile va putea fi redus la 8 zile, respectându-se deci toate celelalte condiții impuse pentru prima convocare, cu excepția termenului ce ar trebui să curgă de la data la care acționarul a fost convocat și până la data desfășurării efective a adunării generale.

Evident că noua convocare se va referi la aceeași ordine de zi. Dacă printr-o nouă convocare se urmărește și se modifică ordinea de zi inițial stabilită, procedura publicității convocării trebuie să se facă în aceleași condiții, chiar fără niciun fel de reducere a termenelor, ca în cazul primei convocări²⁶.

Situațiile financiare anuale, raportul anual al consiliului de administrație, respectiv raportul directoratului și cel al consiliului de supraveghere, precum și propunerea cu privire la distribuirea de dividende se pun la dispoziția acționarilor la sediul societății, de la data convocării adunării generale. La cerere, acționarilor li se vor elibera copii de pe aceste documente. Sumele percepute pentru eliberarea de copii nu pot depăși costurile administrative implicate de furnizarea acestora [art. 117² alin. (1)].

În cazul în care societatea deține o pagină de internet proprie, convocarea, orice alt punct adăugat pe ordinea de zi la cererea acționarilor, în conformitate cu art. 117¹, precum și documentele prevăzute la alin. (1) se publică și pe pagina de internet, pentru liberul acces al acționarilor.

Nu pot fi adoptate hotărâri asupra unor puncte de pe ordinea de zi care nu au fost publicate în conformitate cu dispozițiile art. 117 și 117¹ din lege, cu excepția cazului în care toți acționarii au fost prezenți sau reprezentați și niciunul dintre aceștia nu s-a opus sau nu a contestat această hotărâre²⁷.

Fiecare acționar poate adresa consiliului de administrație, respectiv directoratului, întrebări în scris referitoare la activitatea societății, înaintea datei de

²⁴ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2006, p. 193.

²⁵ Art. 118 alin. (1) din Legea nr. 31/1990.

²⁶ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2001, p. 234.

²⁷ C. Roșu, L. Tec, *Constituirea și funcționarea societăților comerciale*, Ed. WorldTeach, Timișoara, 2007, p. 386.

desfășurare a adunării generale, urmând a i se răspunde în cadrul adunării. În cazul în care societatea deține o pagină de internet proprie, în lipsa unei dispoziții contrare în actul constitutiv, răspunsul se consideră dat dacă informația solicitată este publicată pe pagina de internet a societății, la secțiunea „Întrebări frecvente” [art. 117² alin. (3)]²⁸.

Conform art. 119 alin. (3), în cazul în care consiliul de administrație, respectiv directoratul, nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății, cu citarea consiliului de administrație, respectiv a directoratului, va putea autoriza convocarea adunării generale de către acționarii care au formulat cererea. Prin aceeași încheiere instanța aprobă ordinea de zi, stabilește data de referință, data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida. Costurile convocării adunării generale, precum și cheltuielile de judecată, dacă instanța aprobă cererea de autorizarea a convocării, sunt suportate de societate.

În mod excepțional, dacă acționarii deținători ai întregului capital hotărăsc astfel în unanimitate, pot desfășura adunarea generală fără niciun fel de formalitate de convocare prealabilă, hotărârile adoptate în cadrul unei asemenea adunări generale fiind perfect valabile (art. 121)²⁹. Altfel spus, s-ar putea admite o derogare de la regulile de convocare impuse de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificări și completări, numai în măsura în care această hotărâre adoptată de acționari întrunește unanimitatea de voturi. Practic, o asemenea soluție are în vedere situațiile unor societăți pe acțiuni, cu un număr mai redus de acționari, care, în măsura în care toți sunt de acord, pot participa la ședința adunării generale fără o convocare prealabilă, ceea ce interesează fiind însă faptul ca aceștia să fie încunoștințați, indiferent de modalitate, cu privire la data și locul desfășurării adunării generale, precum și cu privire la ordinea de zi³⁰. În Proiectul român de Cod comercial, redactat în perioada 1938-1940, s-a avut în vedere o soluție asemănătoare, în special în cazul societăților în cadrul cărora între acționari existau relații de rudenie, această soluție găsimu-și sorginea în legislația elvețiană³¹.

Art. 122 din Legea nr. 31/1990 prevede că în cazul societăților închise cu acțiuni nominative, prin actul constitutiv se poate conveni ținerea adunării adunării generale prin corespondență. Legiuitorul confundă procedura adoptării

²⁸ Art. 117² a fost modificat prin pct. 65 al art. I din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

²⁹ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2006, p. 193.

³⁰ S. Angheni, C. Stoica, M. Volonciu, *op. cit.*, 2001, p. 234.

³¹ P.I. Dumitrescu, I.L. Georgescu, *Codul comercial Carol II*, Ed. Cartea Românească, comentariu la art. 219 din Proiect, p. 234.

hotărârilor în cadrul adunărilor generale cu procedura votului prin corespondență. Acestea sunt două proceduri care se exclud. Votul prin corespondență exclude reunirea acționarilor în cadrul unei adunări.

Acționarii nu sunt față în față, ci se află în locuri diferite. Ar fi necesară introducerea votului prin corespondență în cadrul societăților pe acțiuni, dat fiind numărul mare de acționari, care, de regulă sunt dispersați în teritoriu, dar se impune înlăturarea confuziei mai sus menționată³².

O asemenea soluție prevăzută de art. 122, care are un caracter excepțional, poate funcționa numai în cazul societăților închise, în cadrul cărora toți acționarii dețin acțiuni nominative.

Concluzii

Inițiativa convocării adunării generale, indiferent de felul acesteia, generală sau extraordinară, aparține organelor și persoanelor expres prevăzute de lege în acest sens, respectiv consiliului de administrație, directoratului, cenzorilor, persoanei împuternicite de către instanță sau consiliului de supraveghere. Referitor la conținutul convocării, aceasta va cuprinde în mod imperativ locul și data ținerii adunării, precum și indicarea expresă a ordinii de zi.

Luând în considerare faptul că exercitarea dreptului de a participa la adunările generale reprezintă un aspect legat de dreptul la informare al acționarilor, legiuitorul societar a reglementat în detaliu modurile de convocare și procedura convocării adunării generale ordinare sau extraordinare, iar nerespectarea acestor proceduri imperative are drept corolar nulitatea hotărârilor adoptate.

³² C. Roșu, L. Tec, *op. cit.*, p. 387.